

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. l. sz.
a kir. ítélőtábla épületévi
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT. Mária-utca l. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Két programbeszéd.

Pécs, 1896. október hó 26

Alkotmányos országokban, ahol a választók szabad elhatározása nem olyan szemérmetlen hazugság, mint nálunk, a képviselőjelöltnek egyetlen fegyver áll rendelkezésére, a melylyel a maga részére hivatkozni szabad; ez a fegyver a szó hatalma s az elvek küzdelme: nem azé a szóé, amely négy szem közt koldul bizalmat, mert az ily szemérmetlen koldust ott, hol a politikai erkölcsnek csak egy szikrája is él a választók kebelében, csúfosan kiséprűznék; hanem annak a szónak a hatalma, amely az egész választóközönség előtt tesz élő tanubizonyságot a jelölt elveinek helyes voltáról, személyének önzetlenségéről, jellemének szilárdságáról.

Elvek küzdenek elvekkel szemben azokban a boldog országokban, ahol nem gyáva és erőszakos farizeusok tartják lenyűgözve a népet, a melynek képviselőit hazudják magukat.

Azokban az országokban a képviselőjelöltek programbeszédei döntik el a választás sorsát, mert minden választó szabadon mérlegelheti azoknak az érveknek a súlyát, a melyekkel mindegyik jelölt a maga elveit, irányeszméit támogatni tudta s ennek a mérlegelésnek alapján szabadon határozhatja is el magát az állásfoglalásra egyik vagy másik jelölt mellett.

Mi, sajnos, messze, nagyon messze állunk az ilyen állapotoktól, de mégis —

ha valahol, úgy városunkban nem hangzhatnak el a tiszta elveket valló nyílt szó nyomtalanul, mert minden nyomoruságunk mellett elég nagy és tekintélyes köztünk annak a független gondolkozású polgárságnak a száma, a melyet nem ijeszt meg a hatalom parancsszava és nem tántorít meg a hiu ígéretek, vagy a kézzel markolható előnyök csábja.

Ennek a polgárságnak a kedvéért érdemes lesz összehasonlítást tenni a kormánypárt nyakára magát feltolt önjelölt, Aidinger János és a független polgárság jelöltjének, Erreth Jánosnak programbeszédei között; ám ítéljen mindenki s a szerint cselekedjék!

Aidinger János esküszik a hatvanhetes kiegyezésre, amely Magyarország önállóságát feláldozta az összbírodalmi eszmének, ezt változhatatlan alaptörvénynek tekinti, akár csak a pragmatika szankciót, kárhóztatja tehát még a törekvést is, a mely hazánk önállóságának, a hadügyek, külképviselet és pénzügy terén önrendelkezési jogunk visszaszerzésére irányul; — Erreth János az önálló és független Magyarországot vallja politikai végcéljának, a melynek megvalósítására tevékenyen törekednünk kell; ezt a munkát elkezdhetjük a meglevő alapon is, de azzal a céltudatos törekvéssel, hogy visszaszerezzük hazánk a független, szabad állam minden elkobzott lényeges feltételeit.

Aidinger azt mondja, hogy a vám-

ennek fentartására törekszik, s csak ha egyáltalán nem sikerülne a megegyezés, hajlandó önálló vámterületet létesíteni, vagyis más szóval: az általa is kárhózatossnak elismert vámközösségből csak akkor hajlandó kimenni, ha az osztrák ebrudon dobja ki; — Erreth feltétlenül követeli az önálló vámterületet, mert tudja, hogy két gazdaságilag annyira ellentétes érdekű állam egy vámterületen mindakettőnek érdekét ki nem elégítheti; az erősebb mindenestre lenyűgözi a gyengébbet, — a gyengébb fél pedig mindig mi vagyunk.

Aidinger a kvótáról beszélve, kijelenti, hogy ő nem hajlandó Ausztria javára újabb indokolatlan és jogtalan terheket megszavazni s ezzel nyitva tartja a maga számára azt a hátsó ajtót, hogy a kvótafelemelést megszavazhassa az alatt az ürügy alatt, hogy meggyőződött az emelés indokolt és jogos volta felől s ő is be fog állni a büszke Bánffy mellé, aki azzal készíti elő az országot az újabb sarcra, hogy nem fogadunk el Ausztriától ajándékot; — Erreth határozottan, el nem csúszhatólag kijelentette, hogy a mostaninál magasabb kvótát semmi szín alatt meg nem szavaz.

Aidinger egyszerűen államosítani akarja a közigazgatást, minden előleges feltétel nélkül, tehát kész kiszolgáltatni a közönséget a tőle semmiképpen nem függő tisztviselők önkényének, s viszont a tisztviselőket a kormány feltétlen szolgálivá lealacsonyítani előkért szándéka; — Er-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Egységes tűzcsavar.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Szombat este van. Ülök az asztalomnál és rágom a penna szárát. Előttöm a párolgó tea, mellette a tintatartó, számban az elmaradhatatlan cigaretta.

Csak azért iszom ma teát, mert a kávénk elfogyott. Hitelbe meg nem adnak.

A feleségem künn a folyosón éppen egy csirkét fosztott meg hányatott életétől; mély torokhangja jelzi, hogy most készül kiszendni.

Égő arccal, szemérmes pirulással valom meg, hogy írómesterember létemre kénytelen vagyok összefirkált csinálmányaimat kiadni könyvalakban. Hát ez ha nem is szép vonás tőlem; de megbocsátható, miután az ajtó előtt a tél, — és ez ellen védekezni családapának kötelessége.

Ez kell, az kell, stb. rendes refrainje a feleség filipikáinak. Honnan veszi a férj, — az mellékes; — de meg kell lennie, fel kell teremteni.

Most hát nyomattattam előfizetési gyűjtő-

leveket és azokat kiosztottam barátaim között. Magam pedig nyakamba vettem a várost s gyűjtöttem utánfizető előfizetőket.

Felmentem a hozzám legközelebb lakó fiskálishoz. Nem rég nősült. Az emeleti lakás folyosóján fiatal szép szobaleány porolgat. Hozzálejek és megcsipem az állát.

— Eszem a gyémántos száját galambom! fölkelt-e már a fiskális ur?

Kérem olyan nyaklevest még képes könyvben sem láttam, mint a milyent a lelkem adott.

— Ejnye szemtelenje! Hordja el magát mert rögtön bekísértetem! Összeszorított apró kis kacsójával, a haragtól kipirult arccal, mint egy Istennő állt előttem; — kinyillik az ajtó — és a fiskális ur meredt szemekkel nézi a jelenetet.

Mi az Dudus? ki bánt? Hát kérem tessék eihinni, ha a föld megnyílt volna lábaim alatt, hát bizony Isten szívesen ugrottam volna bele. Olyan pászor buta ábrázatot vágtam, hogy a fiskális ur megértvén a helyzetet, behívott az irodájába és ott vallatta ki velem a történeteket. Millió és billió bocsánatot kértem; hisz nem álmodhattam, hogy ez az enivaló kis fehérszemély az ő felesége.

— Ja barátom! azt ő vele csinálja ki, — én részemről megbocsátottam. Előfizetési felhívásról szó sem lehetett; sőt amidőn kér-

dezt, hogy mi járásban vagyok, — azt hazudtam, hogy követeléséket fogok neki behajtás céljából átadni, csak azt akartam megtudni, hogy mikor lelem legjobban otthon.

Aztán kimentem leforrázott kedőlyvel a folyosóra, és ott vagy egy félóraig kérleltem ő nagyságát; ígértem neki diszkretességi könyvet s aztán valahára megbocsátott.

Az egész vagy egy teljes órámba került; — s végre lejutottam az utcára. Egyenest elmentem a szomszédos fecskendő gyárba.

— Ahh! bravó jó reggelt, jó hogy jön barátom; tessék helyet foglalni.

— No ez kitünő fogadtatás, gondoltam magamban.

— Hát kedves barátom, mondhatom az, utolsó szivattyu adásvételénél nem valami pompás tüzetet csinált. Igaz, hogy jó árért adta el, — de a bíró, a jegyző, a plebános és az esküdtek nincaenek a váltó alá írva, — feledékenység volt-e ez öntől vagy mi? Hisz per esetén a tüzítő együletet nem perelhetjük; biztos jótállónak kell hogy legyenek — egy ily mercantil váltónál. Be sem adhatom a bankba leszámítolás végett.

— De kérem uram, ön téved . . .

— Ugyan kérem ne mókásszék, itt a váltó — itt tévedésről szó sem lehet, ön ma vagy holnap kirándul Kotyóbárdra és a hiányzó aláírásokat megszerzi, — különben

reth az államosítást csak a közszabadságok biztosításának feltétele mellett szavazná meg, ha új választási törvénnyel a nemzet valódi akaratának érvényesülése biztosították; ha a közönség jogai a tisztviselőkkel szemben szigorú fegyelmi törvénnyel, a tisztviselők önállása pedig a kormány önkénykedése ellen szolgálati pragmatikával körülbástyáztatnék.

Aidinger a katolikus autonómiát úgy képzei, hogy az semmi tényleges meglevő jogok feláldozásával ne járjon, vagyis az állam által magához ragadott beavatkozást a katolikusok belügyeibe: az egyházi javakkal való feltétlen állami rendelkezést, a papi állásokra való állami kinevezéseket továbbra is fentartani kívánja; — Erreth az állami befolyást csak a főfelügyeletre akarja szorítani, az egyházi kinevezésekre való előterjesztést, az egyházi vagyon kezelését magának a katolikus felekezet egyetemének vindikálja.

Aidinger egy egész sereg helyi érdeket legyezget; a jogakadémia állami rendezését, állami ipariskolát, a városi iskolák részére állami segítyt és még sok egyébét helyez kilátásba, noha jól tudja, hogy mindezt az ő szép szeméért a kormány meg nem fogja adni; — Erreth kijelenti, hogy nem tesz semmiféle olyan ígéretet, a melynek teljes mérvű beváltása hatáskörén kívül esik; ő nem kelt fel senkiben hiu reményeket csak azért, hogy táborába csalogassa a választók különböző osztályait, a kiket aztán rendszerint azok az ígéretes urak szoktak első sorban cserben hagyni, ha már céljukat elérték.

Ime, itt a két program; tessék választani közöttük! — Meg vagyunk győződve, hogy Pécs város független és önzetes polgársága könnyen elfog igazodni rajtuk s az urnánál diadalra fogja juttatni az elvek önzetlen harcának zászlaját a hivatalos presszió s a jogosulatlan önérték által összeterelt tábor ellenében.

Pécs város választói csak őseiktől öröklött polgári önértékük és lángoló hazaszeretetük újabb bizonyítékát fogják szol-

gáltatni, a mikor Erreth Jánost kiáltják ki újra képviselőjükül, azt az Errethet, a ki mellett az összes választók bizalma oly lelkes egyhangúsággal nyilvánult, a mikor a kormánypárt lélekölő korteseszközei: a hatalmi erőszak s egyéni érdek nem hamisította meg a közhangulatot.

Ugy legyen!

Erreth János programbeszéde.

Erreth Jánosnak vasárnap programbeszéde a „Hattyu“ teremben Pécs város választó polgárságának oly megható ünnepélyévé vált, a minőt csak az elvekért való hazafias lelkesedés s a polgárerények megtestesítője iránt érzett őszinte tisztelet és ragaszkodás képesek elővarázsolni.

Délelőtti 10 órakor már zeufolásig volt telve a nagy „Hattyu“ terem választó polgárokkal, úgy hogy a még folyton nagy tömegekben érkezők a szomszédos kisebb teremben, a ruhatári helyiségben s a folyosón voltak kénytelenek elhelyezkedni.

Dr. Jobst László pártelnök megnyitván az ülést, pár szóval üdvözölte a megjelenteket s Kiss József, Mazaly József és Zsolnay Imre urakat felkérte, hogy a képviselőjelöltet a terembe kísérik. Míg a küldöttség a jelöltért járt, a pártelnök értesítette a választókat a szerdai választásra való felvonulás módozatai felől, a mely szerint a budaikülvárosi választók a „Hétfejelem“ vendéglő előtt, a szigeti és siklósi külvárosiak pedig a „Korona“ előtt reggeli 7 órakor gyülekeznek és fél nyolckor a választó helyiségek felé megindulnak, utközben csatlakozván hozzájuk a belváros illető részein lakó belvárosi választók.

Nemsokára falrengető éljenzés közt megjelent Erreth János a teremben s fel lépven a szónoki emelvényre, belekezdett programbeszédebe, a melyet tételről-tételre a jelenvolt óriási közönség lelkes éljenzései és hangos helyeslései kísérték. Magát a beszédet egész terjedelmében lapunk mai számahoz mellékelten veszik helybeli előfizetői, csak azt jegyezzük meg, hogy a legzajosabb tetszést a beszédnek azon részei aratták, a melyekben Erreth határozott ellenzéki álláspontját körvonalazta, az önálló vámtérületet, magyar nemzeti bankot sürgette s a leghatározottabban kijelentette,

ez az ember szörnyű rövidlátó, azonkívül süket mint egy mángorló. Mit csináljak? — bekanyarítottam a tizesét — és mentem kifelé.

Mély gondolatokba merültem haladtam az aszfalton, — és majd hogy fel nem borítottam egy uri embert.

— Pardon! kérleltem az ismeretlent.

— Igen, pardon, ön úgy rohan mint egy tengeri kucséber . . .

— Teringettét Gyula! te vagy? kérdeztem, mert a tengeri kucsébert ő fedezte fel, — az ő szavajárása.

— Ejnye de megváltoztál, hogy vagy? mit csinálsz?

— Ej haj! de sokat kérdezel egyszerre, jer, menjünk sörözni, — éhes is vagyok.

— Áll! menjünk.

Javában reggeliztünk, a midőn eszembe jutott megkérdezni, hogy hát mivel foglalkozik.

— Hát nem tudod? első utazója vagyok az „Opodeldock Keresztély János és fia i“ czégnél; az ország első tűzfecskendő gyárának.

Majd, hogy elnevettem magamat; — hát ezt a firmát gondolta az előbb az én 10 frtot rámtukmáló gyárosom. Pokoli ötletem támadt.

— Hát te mivel foglalkozol? még mindig a vasutnál vagy?

hogy a jelenleginél magasabb kvótát semmi szin alatt megszavazni nem hajlandó.

A beszéd végeztével szünni nem akaró viharos éljenzés és taps rengette meg a vén „Hattyu“ falait, úgy hogy az e közben szó-lásra jelentkező Dr. Jobst László pártelnök percekig volt kénytelen várakozni, míg szóhoz juthatott. Ennek a nagy lelkesültségnek hatása alatt Jobst, a tüzes szónok, valóban önmagát multa fölül, mert oly hatalmas és gyújtó szónoklatot rögtönzött, a melynek minden egyes szava mint gyújtó szikra járta át a hallgatók szívét, lelkét. A lelkesedésnek azt az elemi kitörését, amely Jobst szavai nyomán fakadt, leírni nem lehet, azt látni kellett, hogy róla fogalmat szerezhessünk.

Ebben a lelkes hangulatban vonult ki az egész hallgatóság az utcára s ott egy óriási menetté alakulván, szeretett jelöltjét diadalmenetben kísérte lakására. A hőmpölygő emberáradat egész hosszában eltöltötte a hosszú Király-utcát s a menet élén zászlók alatt haladó jogakadémiai ifjuság rágyújtott a lelkes kortesnótákra, miben a nagy közönség is csakhamar egy szívvvel egy lélekkel segédkezett. A menet Erreth háza elé érve, egetverő éljenriadallal bucsuzott a nap hőstől s lassan oszladozni kezdett, annak minden tagja azzal a lélekemelő tudattal térvén meg otthonába, hogy ilyen lelkes polgárokon hajótörést szenved a hatalom minden korteseszköze; ilyen táborral csak győzni lehet!

* A polgármester mint az Aidinger-párt első kortese.

Valóban lélekemelő látni azt a nagy buzgóságot, a melyet Aidinger polgármester a saját megválasztása érdekében kifejt és csudálatos az a lelkesedés, a melylyel a bizalmat önmaga iránt kipréselni iparkodik mindazoktól, akikre polgármesteri állásának tekintélyével bármilyen módon pressziót gyakorolhatni vél. Mikor a városatyák polgármesternek megválasztották, bizonyára nem gondolták, hogy a tőlük kapott díszes állás tekintélyét végig fogja hurcolni magával azon a kortes körútján, a milyennek párját Pécsen még egyetlen jelölt sem produkálta. Tegnap vasárnap volt, a hivatalok zárva s így azokban a tisztviselőket zaklatni nem lehetett, felhasználta tehát az „enkortések“ diszpédánnya ezt a kis szabad időt s kirándult a szegény bányászokhoz a Bányatelepre, felvidítani azoknak is a vasárnapokat. — Mert semmiféle Paprika János

— Nem hanem, — és ezzel a füléhez hajolva sugtam neki: — én a helybeli titkos rendőrség felügyelője vagyok.

— Ha, ha, ha, ha! nevetett Gyula.

— Ne neves? kár neked nevetned; talán kételkedel?

— Igazad van, — szörnyen kételkedem.

— No barátom, ha bebizonyítom fogadsz-e velem?

— Áll! mibe akarsz fogadni?

— 50 frtba! elfogadod?

— Elfogadom!

Nos hát mindjárt kezdem is a bizonyítgatást. Hát édes barátom, első sorban arról akarlak meggyőzni, hogy a helybeli titkos rendőrség mindenről tud.

— Például? fitymálódott Gyula.

— Például, — vannak olyan utazók, kik olyan üzleteket csinálnak, hogy megbízójuknak nem nyújtanak elég garanciát, — például Kotyóbárdon egy bizonyos uri ember eladott puffra egy nyomószivattyút 1100 frtért, de a váltón csak a tűzoltóparancsnokok vannak; a helyett, hogy a plebános, jegyző, bíró, stb. lennének aláíva.

Az én Gyulám bámulva nezett reám. Azután, igaz, hogy nagyon jó principális van, — és el lehet reá az a bizonyos utazó készülve, hogy 15 százaléknyi fizetés fel-

a szivattyukat nem küldjük el. A többi tüzletek jök, simák és ezzel 15 százaléknyi fixum felemlést kap tőlünk. No ugye most ön is meg van velünk elégedve, he?

— De kérem uram, önnek tévedni méltóztatik, én nem vagyok az, akinek vél, — ön egy utazóját gondolta bennem — pedig hát én Cselló Kázmér helyi poeta vagyok, ki kiadandó könyvére előfizetőket gyűjt?

— Milyen templomnak gyűjt?

— Nem templomnak, hanem . . .

— Ja, tehát orgonára?

— Dehogy kérem, én magamnak gyűjtök, a könyvemem adom ki, és arra előfizetőket gyűjtök.

— Bravó! hát ön az, ki az országos egységes tűzcsavarról könyvet irt? na, van szerencsém, igen, de igen örülök, hát kérem az ívet, megrendelek 10 példányt. Én gépiesen odanyújtottam neki az ívet, ő oda pingálta a nevét és 10 frtot elem lökött.

— Ismételve, igen igen köszönöm, hogy meglátogatott; reményilem este a klubban találkozunk.

— Részemről a szerencse; de én semmiféle csavarról nem irtam soha.

— Gilt! tehát 5 parthie-ra elvárom! jó napot! bocsásson meg, de igen sok dolgom van.

Egész vérem a fejembe tolt, — hisz

produkciónak nem szerezhetett volna bányásznapunknak nagyobb mulatságot, mint látni egy valóságos kir. tanácsos polgármestert végig kopogtatni az ajtókon, még az aknába is bekukkantani, vajjon ott is nem csiphetne-e meg választókat, végül betérni a Fingerhut-féle korcsmába pár halbezeittlira s ott sorra parolázni boldoggal-boldogtalannal. Rossz nyelvek azt mondják, hogy a mikor hazaért a produkció után, három lavór viz koromfeketévé lett, míg a kezén száradt szénport le tudta mosni.

Pécs város polgárai nem vagyok rá büszkék, hogy olyan polgármesterek van, a kinek ismert szerénységét a tölekek kapott állás ennyire át tudta varázsolni az ellenkezőre; mert hiszen itt nem a képviselőjelölt önmaga mellett, hanem a polgármester korteskedik Aidinger jelölt mellett; hogy pedig ez a két minőség most egy személybe szorult, az tisztán a ti érdemetek, Pécs városa büszke, önérzetes polgárai!

H i r e k.

Pécs, 1896. október hó 26.

Választási levelek.

XI.

Hogy mikép születnek a kormánypárti jelöltek s milyen lesz a legtöbb kormánypárti jelölt jelöltségének a vége, erre nézve közöljük a következő históriát:

Báró Bánffy Dezső miniszterelnöktől éppen akkor távozott el három kormánypárti lap riportere, négy fegyelmileg elcsapott szolgabíró, zsebükben egy-egy biztos kerülettel, midőn valaki ismét félfélen kopogtatott a sors különös szeszélyétől kegyelmes urra cserpedett volt dobokai főispán ajtaján. Johann, a komornyik, azt mondta a kopogtatásra, hogy szabad, mire belépett egy mély fekete öltözött alak s két rétv görnyedve állt meg az excellenciás ur előtt.

— Van szerencsém magamat bemutatni, én Lefkovics Mór, a gróf Keglevics-féle háromcsillagos konyak utazója vagyok.

— Mi óhajtatik általa? kérdé Bánffy Dezső mély rokonszenvvel.

— Kerületet óhajtanék.

— Megszavazza a kvóta felemelését?

— Én minden néven nevezendő fel emelésnek, különösen a provízió felemelésnek lelkes híve vagyok.

— Emelést kap; de csak akkor, ha a Kötőbárdi váltó rendben lesz.

— Édes barátom, honnan tudod te ezeket a dolgokat?

— Azután még valamit, — amit felhasználhatsz előnyödre. Ma például a princi pálisodnál, egy szélhámos volt, ki az egységes csavarról szóló kiadandó könyvére előfizetőket gyűjtött. Az öreged 10 példányt fizetett elő, — pedig az a bizonyos nem irt soha semmiféle csavarról. Ezt a 10 frtot átadom neked, — add vissza a jogos tulajdonosának a főnöködnök.

— Pompás! nagyszerű! — nos megvallom elvesztettem a fogadást. Dehogyan vesztetted el! — nevettem, és elmondtam neki a megtörtént dolgot. Volt aztán kacagás! Nemsokára elváltunk. Ő ment a gyárba, — én meg előfizetőket gyűjteni.

Volt aztán még elég kacagató jelenet, volt olyan ház ahol végrehajtonak, másutt meg szinigazgatói titkárnak, — majd ujság kihordónak, — szóadás embernek néztek.

Mire dél lett, megjártam vagy 100 helyet, — de előfizetőm csak egy volt, — t. i. az „Opodeldok Keresztély János és fiai“ cég — de azé sem ért semmit.

Soha többé, de soha, könyvet saját erőmből ki nem adok, történjék bármi!

Tihanyi Károly.

Hogy történt, hogy nem történt a meg-egyesés, másnap a kormánypárti főhivatalos lapok ritka egyértelműséggel konstatálták, hogy Lefkovics Móricot, a kintün kereskedelmi és közgazdasági szakférfit, a hajmáskéri választókerület polgárai ritka egyhangúsággal képviselőjelöltté kiáltották ki. Megválasztása több mint bizonyos.

A véletlen úgy hozta magával, hogy Lefkovics ur utazási körútjában a napokban Kádártára érkezett, ahol miután nagyobb-szabású kőteéket csinált bor és sörecetben, lapunk barátjának alkalma volt a kintün kormánypárti jelöltet politikai véleményére vonatkozólag kihallgatni. Legelőször azt a kérdést intézte hozzá:

— Lefkovics ur, mondja ön becsület-szavára, hogy volt-e ön már képviselő?

— Ugy éljen az én fejem, hogy voltam, sőt mióta az eszemet birom, azóta mindig képviselő vagyok. Képviseltem a Krausz Lajos-féle céget, mely pálinkában és a Herc féle céget, mely Petőfi-gyufában utaztatott, továbbá a Radványi Henrik féle üzletet, mely a női harisnyák terjesztésében szerzett érdemeket magának, továbbá...

— Elég! Mi az ön politikai meggyőződése?

— Az én politikai meggyőződésem az, hogy a tisztelt jelölt kollégáim a választókat gróf Keglevics féle háromcsillagos konyakkal itassák, hogy így nekem minél nagyobb provízió jusson.

— Mi az ön becses véleménye a kvótáról, a kiegyezésről?

— Kérem, a Herc féle cég, mely egy koron Petőfi-gyufában utaztatott, szomorú viszonyok közé került, inzolvens lett. Ha a hitelezők 25 percentben kiegyeznek vele, akkor ismét erős lesz, mint Simeon tornya, ha azonban 45 percentet kérnek, akkor beűt a krach és sem én, sem más nem utazik többé Petőfi-gyufában.

— Biztosítva van-e ön arról, hogy megválasztják?

— Eddig csak baleset ellen vagyok biztosítva az első magyar hazainál. Ha tehát választóim beverik a fejemet, ez is az én nyereségem és az első hazai vesztesége lesz.

— Milyen reményei vannak önnek a jövő politika esélyeit illetőleg.

— A jövő politika esélyeit illetőleg fényes reményeim vannak, amennyiben a választások határnapja idején nemcsak konyakban, de pezsgőben is utazom s bármelyik párt győz, mindegyik fogyaszt s így mindegyik önkénytelen bár, de igyekszik nálam a provízió tekintetében a pénzügyi egyensúlyt helyreállítani.

Eddig ért lapunk barátja az interjúhólasban, midőn a táviratkihordó egy telegrammot kézbesített Lefkovics urnak, ki ezt illető meghatottsággal olvasta, miközben térdei holmi hullámos remegést mutattak. A távirat szövege a következő volt:

„Lefkovics ur! Üssön a menykó a maga választó kerületébe, a maga politikájába. Ha a konyakot ezután is megbizhatatlan firmáknak adja el, tekintse magát felmondottnak. Ha pedig más vidékre nem utazik a kerületén kívül, akkor is tekintse magát felmondottnak. Megértette? Ferstanden? Kőhegyi konyakgyár üzletvezető.“

Az igazság kedvéért konstatálnunk kell, hogy Lefkovics Mór ur még azon este elutazott kerületéből.

Napirend 1896. október 27-én.

Naptár: kedd, október 27. — Róm. kath.: Szabina. — Prof.: Szabina — Görög-kel. (okt. 15.) Lucian — Zsidó: Marcheschwan 20. — Nap két 6 óra 22 perckor; nyugszik 4 óra 32 perckor. — Hold két este 8 óra 9 perckor; nyugszik délután 6 perckor. Hold van a földtávolban 6 órákor reggel.

Időjárás: hőmérősklet 10 Celsius fok meleg; légnymás 750. — Kilátás a központi meteorologiai

intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül enyhe, ködös idő várható.

Színház: „Koldus diák“, operette.

— (Felvonulás a választásra.)

Fekete Mihály választási elnök közölte már a szerdára kintünzt képviselő választás sorrendjét, melyből polgártársainknak figyelmébe ajánljuk a következőket: A belváros, ugy a szigeti és siklósi külváros választói a Torna-csarnokban az Athletikai Club tanácskozó termében üléselő szavazatszedő bizottság előtt szavaznak. Erreth János pártja az Irgalmasok utcáján és az országuton át vonul fel az Eötvös-utcába, hol a Torna-csarnok Eötvös-utcai kapuján az Athletikai-Club vivótermében és a szomszédos helyiségekben foglal állást. A budai-külvárosi választók a Jótékony-nőegylet ovodahelyiségében az előcsarnokban üléselő szavazatszedő bizottság előtt szavaznak. Ide az Erreth-pártiak az Irgalmasok-utcáján és az országuton át, a Deák-utcába kanyarodva vonulnak be a főbejáraton s a nagyteremben csoportosulnak.

— (Kormánypárti ámitás.)

Dárdai levelezőnk beküldött hozzánk egy nyul farknyi rövidségű nyomtatványt, melyben Antal Gyula dr. a kormánypárt dárdai képviselőjelöltje akarja megismertetni a polgárokat politikai álláspontjával. Ez a megismertetés így kezdődik: „Mindenekelőtt ki kell jelentenem, hogy független állásomnál fogva a 48-as nagy elveknek és az igazi szabadelvűségnek vagyok híve.“ Ordíts kapu, kiálts város! mert ennél furcsább nevetségesebb dolgot még nem nyomtattak le arra a türelmes papirostra. Az „egyház és állam közti béke helyreállításáról“ is beszélt e nyomtatványban a jelölt s ennek elérésére „készen az ellenzék jelesseivel is egyesülni“, hanem azért a kvótát megszávazza s végül igéri, hogy kerülete minden községének és minden egyes polgárnak ügyét szíven fogja hordani és készséggel áll szolgálatukra s igér a monostori és baranyavári jegyzők-utján vásárt is a városban. Kintün a kvótát illetően a jözüngöndölközés, választói nem ülnek fel e kormánypárti ígéretnak s lelkesen kitárnak Hentaller Lajos mellett s éneklük a kortesnótát:

Antal Gyula eljött jókor
Szökött a reviziótól,
A helyzete szörnyen bajos,
Követünk Hentaller Lajos!
Éljen Hentaller!

Antal Gyula néz a falra,
Ugy botorkál jobbra-balra,
Neki már csak abcugoznak,
Vivát Hentaller Lajosnak!
Éljen Hentaller!

Antal nem szeret egyebet,
Szereti a közözügyet
Azért rá keresztet vetünk,
Hentaller less a követünk!
Éljen Hentaller!

— (Fürster Aurél körutja.)

Fürster Aurél tegnapelőtt Vázenok, Egerszeg, Gordisa, Gyümölcsény és Felső-Mindszent községeket járta be s mindenütt nagy-

hallgatóság előtt mondta el programbeszédét. A lelkesedés általános, de különösen Felső-Mindszenten impozáns volt. Banderiummal és senével fogadták a jelöltet mindenütt a helybeli kormánypárti újságnak ferde híreszteléseit a körutat illetőleg az értékére szállítja le. Vasárnap Magyar-Egregy, Kárász, Vékény, Szászvár, Császa és Tótfő községekben tartotta Főster programbeszédét. Magyar-Egregytől kezdve 80 főből álló lovas banderium és 40 kocsi kísérte. Szászvárott a nagytér kicsi volt a nép befogadására; mert vagy 2000 hallgató jelent meg a szomszédos községekbeliekkel együtt a programbeszédén. A lelkesedés mindenütt igen nagy és a mi fő: igaz, a Fősternek biztos győzelemre van kilátása.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter Somogyvármegye karádi anyakönyvi kerületébe Ujlaki Bélát anyakönyvvezetővé kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbizta.

— **(Mészáros Kornélia temetése.)** Régen nem volt olyan impozáns temetés városunkban, mint szintársulatunk korán elhunyt énekesnőjének, Gyarmathy Gusztávné Mészáros Kornéliának tegnap d. u. 4 órakor megtörtént temetése. A csak 27 évet élt fiatal asszony virágokkal és koszorúkkal elhalmozott koporsóját vivő gyász-kocsit a haltértől ki a temetőig emberek falanksza fogadta. A színház előtt, hol a gyászlobogó lengett s a gyászavont kandeláberek szomorú világa égett, Csiky László bucsuztatta el remekszép beszéddel a kedves halottat; kint a temetőben pedig Bihary Ákos mondott hozzá utolsó „isten hozzád“-ot. A temetésen résztvett Somogyi Károly igazgató vezetése alatt az egész szintársulat; ott volt a 44-ik gyalogezred katonazenekara is. A koporsó után haladt az elhunyt férje, édesanyja, nővére és ki ártatlan, két éves kis leánykáját vivő dajka. Rác Gusztá zenekara kísérte ki mélabus senével a halottat a színház előtt a „Lehullott a rezgő nyárfa aranyasínú levele“, a sírnál pedig a „Szomorúfűs hervadt lombja“ kezdetű dalokat énekelt. A szintársulati dalok a színháznál és a temetőben gyászdalokat énekelt. És énekelték a színház énekes fülemilét, a szerető férj egyetlen boldogságát s az ártatlan kis gyermeknek — a ki a sírnál elaludt, a dada kezében, de mosolygó kedves arcát akkor is a koporsó felé fordította — édes anyját. Legyen a korán sírba térnek édes az álma; övéinek fájdalmát pedig enyhítse az Ég!

— **(A szentlőrinci kerületből.)** A szentlőrinci kerületben úgy a kormánypárt, mint a néppárt valóságos aknamunkát folytat — mint levelezőnk írja — hogy a győzelmet magának kieroszakolja. A néppárt ujabban rágalmaszó iratokat terjeszt a nép között, hogy a függetlenségi a választás napján a kormánypárttal fognak egyesülni. Az etetés-ítás és lélekvásárlás nyilvánosan folyik bár, a függetlenségi párt tagjai meg nem tántoríthatók. Joeszénszky Ferenc, függetlenségi jelöltet tegnapelőtt a helesfai jegyzőségben mindenütt nagy lelkesedéssel fogadták; tegnap pedig Sellyén és ma a

baksai jegyzőségben mondta el nagy hatással programbeszédét. A választási küzdelem igen hevesnek ígérkezik.

— **(Öngyilkosság.)** Bőröc János, egyike a mohácsi vagyosabb és tekintélyesebb református földművelőknek, afeletti elkeseredésében, hogy a szomszédja által ellene folytatott határkérdési pört állítólag elvesztette, revolvert vásárolt s azzal főbelötte magát és rögtön meghalt. Máraésről öngyilkossága okául a fiával való ellenségeskedést emlegetik. Az eset Mohácson és környékén nagy feltűnést és általános részvételt keltett, mert Bőröc a község ügyeinek vezetésében, mint bírósívelt ember, tevékeny részt vett.

— **(A választók figyelmébe.)** A szerdai képviselőválasztásra érvényes igazoló jegyek megszerzését ajánljuk a választó polgárok figyelmébe. Az igazoló jegyeket a város jegyzői hivatalában lehet kapni s a belvárosi választóké fehér, a szigeti és siklósi külvárosiaké zöld, a budakülvárosiaké pedig piros színű. Az igazoló jegyek a választók nevére szólnak s csak ennek előmutatása mellett lehet a szavazási helyiségekbe belépni.

— **(Vajay Szalántán.)** Vajay István mindenütt nyomon követte körutjában Brázayt, hogy ennek programbeszédje után ő is szóljon a néphez. Szalántán valóságos botrányt provokáltak kortesei s a segédjegyzőt és Sz. Németh József tekintélyes kereskedőt, kik Kossuth Ferencre szórt rágalmaszó nélkül nem hagyhatták, becsület sértő kifejezésekkel illették, minek folytatása a bíróságnál lesz. Beszédjét különben Vajay a következőképp fejezte be Szalántán: „Imádkozzatok édes gyermekeim és asszonyaim, hogy apáitok és férjeitek én reám szavazzanak, mert a ki nem én reám szavaz, az a Jézus Krisztust tagadja meg!“

— **(Oldalba szurt ember.)** Bauer Lajos kereskedőszombatn reggel 4 óra tájban egy sikátorban találkozott egy elötte ismeretlen emberrel. Az ismeretlen, a ki ingben volt s gyorsan tót lehetett, rátámadt Bauerre és egy kést rántva elő, oldalba szúrta s aztán megugrott Bauer a kórházba szállították ápolás végett, az orviamadót pedig keresi a rendőrség

— **(A pécsi kerületi betegsegélyező pénztár)** igazgatósága értesíti a munkaadó és pénztári tag urakat, hogy hivatalos helyiségét f. é. november 2-án a Széchenyi tér 12. sz. alá, földesint (Nádossy féle ház) helyezi át.

— **(Harc katonák és civilek között.)** A lövészkerti mulatságok szezonja is beköszöntvén, majd lesz baja a rendőrségnek, hogy a vasárnaponkint ott mulató civilek és katonák közt a verekedések elejét vegye. Tegnap este is harc támadt a Lövészkertben a katonák és civilek között s még vér is folyt. A verekedést Ketó József, gyári munkás kezdte, a kinek nem tetszett, hogy a táncosnőjét, Lizan Annát egy katonazene karbeli őrmester minden szó nélkül elvitte táncolni mellőle. Ketó e feletti haragjában késsel támadt az őrmesterre, az pedig kardot rántott. A verekedés hevében astán, mikor a leány el akarta a verekedő feleket

választani, Ketó József a késsel amint hadonázott, magát Lizan Annát szúrta meg. A rendőrök közbelépésére a harc nem öltött ugyan nagyobb mérveket, de a leányt úgy kellett hazavitetni bányatelepi-ut 1. szám alatti lakására. A rendőrség megindította a vizsgálatot a verekedés ügyében.

— **(Halotti menet.)** Jó Béni, csatlósai társaságában, tegnap mégis csak részánta magát egy kis körutra régi kerületében és megindultak 16 kocsi rakományval Vaiszlóba, a hol tudvalevőleg Antal Pál választóinak a zöme van. Az itteni lakosság — mint nekünk táviratozzák — zajos ovációval (?) fogadta a jó Bényt, hullott a záptojás, a csalánból készült csokrok és egyéb nem éppen jó illatu ingredienciák, úgy hogy Béniék ruhái a sárga szín minden árnyalatát mutatták. Ez alkalommal a csendőrség két Antal-párti polgárt szuronyával megsebesített; egyiket ugyanis hasba szúrták, míg a másiknak felső karjába hatolt be ez a legújabb választási hathatós eszköz. Béniék lemondtak a körut folytatásáról, mely ilyen rossz ómennel vette kezdetét a Siklóra tértek vissza. Utközben azokban a községekben, melyeken keresztül hajtottak, hasonló fogadtatásban részesültek. Mire lehorgasztott fővel és megnyult orral Siklóra megérkeztek, úgy néztek ki, mint valami halottas menet. A jó Béni bizonyára az elveszített siklósi kerületet s az általa szólnak eresztett ropogós bankókat sajnálja.

— **(Szerencsétlen asszony.)** Szerencsétlen asszony Mészáros Jánosné, napszámosnő, mert az élet küzdelmeiben meghibbant az elméje és most gyakran kitör rajta az elmezavar. Így tegnap is elővette a baja s kint a deindoli-szőlők közt kóborolt, mindenkit megrémítve, a ki találkozott vele; végre bejelentették a rendőrségnél, honnan egy rendőr kiment érte és bevitte a rendőrségre. Itt orvosi vizsgálat alá vették s mert konstataáltak róla, hogy baja csak időleges, nem vitték a kórházba, hanem átadták rokonainak, a kik ezentul bizonyosan jobban fognak rá vigyázni és ha esetleg baja ismét előveszi, otthor tartják a szerencsétlen asszonyt.

— **(Elítélt hamis pénzgyártók.)** Dóssa Ferenc és Kancsár Miklós somberek lakosoknál a mohácsi csendőrség ez év tavaszán egy koronaprésen kívül nagyobb mennyiségű hamis pénzt és gyártásra alkalmas prést talált. A kelepçöbe került emberek azt vallották, hogy ők csak a hamis pénzt vásárolták egy bécsi ügynöktől, a ki a prést szalagban hagyta náluk. A budapesti törvényszék szombatn a két pénzhamisítót 8—8 havi fogházra ítélte.

— **(Utonállás.)** Sörös András hencsei lakos a napokban magányosan igyekezett haza, mi közben az országúton Gutai István földes pusztai lakos utját állotta és egy hatalmas karóval e szavak kíséretében: „Ugye kutya, most itt vagy!“ — leütötte. Gutai régi haragosa volt Sörösnek s csak alkalomra várt, hogy bosszuját rajta kitölthesse. Az utonállót a csendőrség letartóztatta s a corpus delictivel együtt az ügyészséghez kísérte.

— **(Dohánycsempészek.)** A szűzdohány még mindig kelendő, s ha csak le-

het, megcsalják a csempészek a jó szimatu fináncot. A napokban 4 zsák jó illatu szüsdohányt cipeltek Grósz József, Krumpék Tóbiás, Ritter András és Pusztoli József paári lakosok Kurd és Lengyel községek között, midőn a csendőrök elfogták őket és terhőktől megkönnyebbitették.

— **(Szily Pongrác fiaskója Mágocson.)** Szily Pongrác szabadelvűpárti jelölt tegnap, vagyis vasárnap délután 4 órakor akarta fillozerás programbeszédjét Mágocson megtartani. Ember tervez, Isten végez! Utja a jelöltnek Csikós-Tóttós községen keresztül vezetett át Mágocsa, Csikós-Tóttósön közáporral és eget rengető „abcug“ kiáltással fogadták a jó csikós-tóttósiek és csak csendőrszuronyok fedezete alatt tudott Csikós Tóttósön átvonulni. Mágocson a község piacán 3000-re menő embertömeg várta, Szily fellépett a podiumra, de e pillanatban a jelenlevő tömeg egy szivvel-lélekkal egetverő „abcug Szily, éljen Förster, éljen a balpárt, vesszen a panama“ kiáltással fogadta, ez tartott mintegy 10 percig, midőn is Szily belátva, hogy beszédjét meg nem tarthatja, a podiumról lelépett és a dicső mágocsi jegyző és hatodfél tagból álló banderistáival a nagykorcsmába vonult, hol azonban a tervezett birkacsánkos bankettet résztvevők hiányában meg nem tarthatta és így az est beálltával csendőrfedezet alatt szégyentülve menekült sziklavarába, Szent Márton pusztára.

A mágocsi polgárok Szily elvonulásával a nap örömeire vendéglőbe vonultak és

itt saját pénzükön Förstert éltetve, lakomát csaptak. Förster Auról utja valóságos diadalut, megválasztása bizonyos, habár Szily Pongrác etetése és itatása hallatlan mérvben korrumpálja is a népet.

— **(Egy cigány karaván elfogatása.)** A csendőrség jó fogást tett. Elfogta a Kolompár kóbor cigány családot a tolnai határban, mivel tagjai több helyen betöréses lopást követtek el. A hat tagból álló fekete család a lopott egyetmást Schmideg Mór szegzárdi téglagyáros munkásainak adtak el, a kik most e miatt bajba keveredtek.

— **(Új vasuti állomás.)** A mohácsi pécsi vasuti üzletigazgatóság engedve Herceg-Szt.-Márton, Német-Márok és a szomszédos községek megkeresésének, elhatározta, hogy a Villány és N.-Bóly-Tóttós között fekvő Herceg-Szt.-Mártonban a 23. sz. óránál egy új be és kiszálló állomást létesít, de csak azon feltétel mellett, ha a kérvényesők egy az említett helyen emelendő váróterem építési költségeinek fedezésére egyszer a mindenkorra 250 frtnyi összeget áldoznak. Sietett a kis Szt.-Márton azonnal 100 frtot felajánlani e célra, a szomszéd N.-Márok község szintén 50 frttal járult hozzá. Már most majdnem csüggedés állott be: honnan vegyék a még hiányzó 100 frtot? Aggodalmukat azonban jótékonyan eloszlatta a helyi uradalom nemeskeblű birtokosa, Frigyes főherceg, ki kegyesen számba vevén azon körülményt, hogy Sz. Márton nevű szép pusztája az ott létesített nagyszerű amerikai

szállóteleppel együtt közvetlenül a vasut tözsomzódásában terül el: a még hiányzó 100 frtnyi összeget saját uradalmi pénztárból utalványozta, lehetővé tévén ezáltal, hogy a fentnevezett községek lakóinak egyik régi óhaja még a millenniumi év folyamán és annak örök emlékéül — immár minden nehézség nélkül a közel jövőben szerencsésen teljesüljön.

— **(Borsasztó halál.)** Egy tolnai kereskedő neje, hogy a cselédje fején támadt sebeket gyorsan begyógyíthassa, azt ajánlotta hogy lágy kóporral hintse be. A szegény cseléd hallgatva a tanácsra, jó bőven behintette sebeit, mitől másnapra feje egy jó nagy szita nagyságra megdagadt és még az nap bele is halt. Felboncolták és fejét bádogedényben a fővárosi klinikára küldték az orvosok.

— **(A őszi szemlék.)** Említettük már, hogy az október 15 étől november 6-ig terjedő közös hadseregbeli és honvédségi szemléket a képviselőválasztások miatt elhalasztották. Most azonban arról értesülünk, hogy az őszi szemléket mégis megtartják, Azok, a kik az október 25 ike előtti szemléken meg nem jelentek, az utószemlén, november 11-én és 12-én tartoznak jelentkezni.

— **(Véres bosszu.)** „A harag rossz tanácsadó“ ezt tartja a közmondás s ebben van is nagy igazság. Németh Gábor ozorai lakost is a harag, a bosszuvágy vezette emberölési szándékra. Es a lobbánkony, szenvedélyes ember ugyanis baltával felfegyverkezve a

Valóban szép és hódító, hogy ott ül, senkitől sem láttatva, vagy legalább nem sejtve, hogy látják.

Pedig két szem tapad reá erős tüzzel, vad szenvedélylyel és valaki majd elnyeli tekintetével a fulke előtti óriás kaktuszcsoport mögül.

Jó ideje ül már ott egyedül s a két szem kifáradhatatlanul rajta pihen s nézi, lesi szenvedélyes köbögással.

Egyszerre megmozdul, mintha fel akarna kelni. E pillanatban azonban előlép a kaktus csoport mellől Sárváry Hermán gróf.

Liána ajkán elhal a meglepetés kiáltása. Szinte öntudatlanul ugrik fel, arca lángba borul s szemei villámokat szórnak.

— Ön? Ön itt . . . ?

— Én vagyok, asszonyom.

Szól a gróf és meghajtja magát.

— Oly boldogan néstem itt, meglöpva egyedül-létét De, látom, hogy menni készüli. És arra akarom kérni, hogy ne menjen, ne még. Engedje, hogy nézhessem; engedje, hogy csodálhassam . . . csak messziről, távolról . . .

— S még elég vakmerő, gróf, hogy . . .

— Óh, mit meg nem tennék, csak azért, hogy láthassam. Az vagyok, az; vakmerő, de ezt csak nem tilthatja meg nekem?!

Még azok után sem, a mi történt? Az után az aljas, férfيهz nem illő, gyáva merénylet után?

— A szerelem elvette az eszemet. Hisz meg se látott, észre sem vett s én majd megőrültem utána!

S mintha csak annak a kicsiny, puha, meleg késnek az érintése hidegséget lopna a férfi lelkébe, az egyszerre ismét nyugodt lesz.

— Jól van, asszonyom. Remélem, van annyi gyávaság a grófban, hogy még mindig tart tőlem és kitörölte az emlékezetéből azt az ocsmányságot, melynek elkövetésében megakadályoztam.

Liána idegesen fordul el, látva est a változást s ringó léptekkel jár alá s fel a süppedő szőnyegen.

Majd megáll a nagy álló tükör előtt és fejét hátra vetve, csak félig fordulva Erdős felé, megszólal:

— Melyik ruhámat vegyem fel arra a nevezetes látogatásra? Adjon tanácsot.

A tükörből megint meglesheti a pompás pillantást, melylyel a férfi egy percig reá néz, de a válasz már ismét a hideg, a közönbős.

— Egyformán bájos mindegyikben asszonyom.

— Hogyan, hát maga bókolni is tud? No ezért megérdemli, hogy megdicsérjem.

Feleli nevetve Liána és ismét ott áll a férfi előtt.

— Ha ön így vélekedik, akkor nem válogatok az öltözékemben. Majd meglátja, hogy mikép teljeat be a proficiája. Mert, remélem maga is ott lesz. Külön is meghívta Schnábele Max; no meg ugy sem maradhatna el, mint a Lazarovits uradalom főfőintésője. Hanem adja ide kezét, hogy a gróffal ugy bánik, mintha soha látta volna.

S feléje nyul a férfi jobbjának puha kis kezébe fogva azt, két fénylő szemének minden varázsa közben folytatja:

szőlőhegyen felkereste Gombkötő István régi haragosát, hogy azt szétvagdalja. A vérengző ember nem oltotta ki ugyan Gombkötő életét, de olyan súlyosan megsebesítette, hogy aligha lesz belőle ember.

— (Megugrasztottrablók.) Felső-Iregyháza községben lakó Merbl Fülöp kereskedőnél három rabló behatolt a boltba, hogy azt kirabolja. A rablók a padláson keresztül jutottak a boltba s már kettő közülük meg is kezdte a rablást, mikor a szőreje a gazda felébredt és lármát ütve, a szomszédokat hívta segítségre, a kik csakhamar össze is futottak. A meglepett rablók erre menekülés előtt az emberek közzé lóttak s az ez által előidézett zavarban szerencsésen eltűntek az éji homályban. A csendőrség rögtön megkezdte a nyomozást s erős gyanu alapján többeket letartóztatott a községben, különösen Kocsi Antalra irányul a legalaposabb gyanu, a ki tettét azonban konokul tagadja.

— (A vasutak közigazgatási bejárása.) A közigazgatási bejárásokhoz fontos köz- és magánérdekek fűződnek. Az érdekeltek meghívásának és meghallgatásának elmulasztása nemcsak súlyos jogsérelmekkel járhat, hanem a vasuti építési ügyek kezelését is megnehezíti, mert a közigazgatási bejárásnál létrejövő megállapodások és javaslatok szolgáltatják az alapot a vasut végleges építési terveinek kidolgozására. A kereskedelmiügyi miniszter a jelzett okokból utasította az összes törvényhatóságokat, hogy

jövőre gondoskodjanak arról, hogy az illető hatóságokon kívül, az összes érdekelteket a törvényhatóság területén szokásos hirdetési mód szerint a közigazgatási bejárásról szóló időben értesítsék.

— (Egy veszélyes csavargó letartóztatása.) A nagydoroghi csendőrség letartóztatta Szokodi Lajos György csavargót, a kire rábizonyult, hogy hamis pénzt hozott forgalomba és többrendbeli lopást követett el. Legutóbb Kopácsi János szemecsehei lakostól 316 frt 59 kr. értékű takarékpénztári könyvét lopta el.

— (Rablás az országon.) Imre Antal és nejét mult hétfőn a dunaföldvári határban kirabolták és félholtra verve ott hagyták az utszélen. A házastárs aznap Bölcskén volt, hol Dálnoki Sándor korcsmájában ebédeltek. Itt Horváth József és Tóth József bölcseki legények látták fizetés közben, hogy Imre Antalnál pénz van. A legények azután a községből eltávozva, a dunaföldvári határban meglepték őket hazamenet közben s botokkal leütötték; mikor már tehetetlenek voltak, 100 frt 20 kr. készpénzt és Imre zsebjáróját elrabolták. A csendőrség Imre Antalné bemondására, aki a rablókat felismerte, elfogta Horváth Józsefet és Tóth Józsefet.

— (Testvérgyilkos.) A napokban az őcsényi hegyen kapálás közben a Petróci testvér gyerekek összeszólalkoztak, majd a kezük ügyében levő kapával vagdalták egymást oly súlyosan, hogy mindkettőt

a kórházba kellett szállítani. Petróci György sebeiben meghalt.

— (Nem mentek a pap elé.) B. Á. J. József szegvárdi vasuti mérnök mult csütörtökön kötött házasságot a szegvárdi polgári anyakönyvvezető előtt menyasszonyával, László Gizella kisasszonnyal. A polgári házasság után nem mentek a templomba, hogy az egyház áldását is kikérjék. Ez volt Szegvárdon az első eset, hogy a házasfelek mellőzték az egyházi kötést.

— (Elveszett hatvan forint.) Sirva panaszkolta ma délelőtt a rendőrségnél egy szegény asszony, hogy tegnap délelőtt elvesztette az ura egész nyári keresményét, 60 forintot. Tegnap, hogy a piacra 9 óra tájban bevásárolni eljött a puturluk-utcai lakásukból, az egész nagy összeget, mely egy zacskóban volt s 5 darab tizesből és 10 darab ezüst forintosból állott; az ezüst forintosok a zacskót lehuzhatták és az elveszett. A szegény asszony nem is mert az éjjel hazamenni, mert fél az urától, a ki mikor a pénz elvesztését megtudta, azt mondta, hogy agyonüti az asszonyt s aztán meg magát emésztí el. A becsületes megtaláló vigye be az elveszett pénzt a rendőrséghez.

— (A „Pécsi Polg. Daloskör“ f. hó 18-án a „Vigadó“ban rendezett őszi hangversenyén felülfizettek: Kardos Kálmán főispán 10 frt, Reeh György 5 frt, Koncsicska József 1 frt, N. N. 1 frt, Köröstyös

— Mert nem akarom, hogy én miattam kockára tegye az életét. Érti? Nem akarom!

Az az erős kéz nyugodtan marad ujjai között. Az a hideg tekintet fel se lánzol, meg se enyhül a két szeme varázsló nézésére.

— Jó. Hát ebben maradunk. Jó éjszakát!

Erdős Béla meghajtja magát és megy.

Nyugodtan hagyja el a rejtelmes félhományu termet; nyugodtan teszi be maga után a nagy szőnyegajtót s nyugodtan hangzanak végig a folyosón a léptei.

Liána pedig fehér fogaival beharapja az ajkát és úgy sziszegi tehetetlen haraggal:

— Ez az ember vak. Eunek nincs szive!

XIII.

Egész vármegyére szólott Nemes Ferenc menyegzője Schnabele Fannyval.

Hogy is ne. Ritka egy menyegző az, melyet áttérés előz meg, mikor egy szép és dűsgazdag zsidó leány elhagyja apai hitét, csak azért, hogy feleségévé lehessen annak, a kit szeret. S még ritkább, a melyen a keresztapai és násznagyi tisztet gróf teljesíti; egy gróf, a vőlegény ura és barátja. S ha még ehhez hozzávesz-

szük, hogy Schnabele Max tüntetni akart a lánya menyegzőjén a gazdagságával s hogy méltóvá akarta magát tenni az urak társaságára, hát nem csodálhatjuk, hogy a menyegzőn az egész vármegye ott volt s Élesd nem látott még olyan fényes lakodalmi ünnepet, mióta megvan.

A Schnabele ház négy nagy terme alig képes befogadni a vendégeket. Pedig kisebb szobák, aranyas kávéfőzők is annak azok rendelkezésére, hol ha kifáradtak a táncban, vagy megunták az asztalok lukulusi étrendjét végigpusztítani s a tokaji és a champagnei a fejükbe szállt, megpihenhetnek kedvükre.

A fényes lakodalmi ünnepnek három csillaga van. Az egyik a boldog menyasszony, a másik a büszkeségében soha helyét nem találó apa, a harmadik pedig Lazárovits Demeter özvegye. Az elsőt a köteles tisztelet és bók veszi körül; a második maga csinál magának társaságot minden percben másutt, hogy udvarát képezze; a harmadik . . .

Nos, a harmadik elmondhatja magáról a nagy Caesar elkoptatott szavait:

— Jöttem, láttam, győztem!

Pedig Liána szeretne már egy kissé kívül lenni az általános figyelem, a hódolatok körén.

Ez estén több feladat várokozik reá, melyeket meg kell oldania, hogy a jövődő szálait a kezébe kerítse.

Ott ül épen egy fülke félhomályában, hová csaknem úgy bujt el az udvarlók serege elől. És gondolkodik azon, hogy a véletlen kezébe adja-e a módot, hogy elérje a célt, melyet maga elé ez este kitűzött.

József, 60 kr., Hirci Ferenc 60 kr., Skrobay István 60 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr. N. N. 10 kr. Fogadják a jótékony adakozók a daloskőr választmányának ez uton is nyilánvított elismerését és hálás köszönetét.

— (Pályázat.) A pécsi kir. törvényszéknél egy 500 frt fizetés és 250 frt lakbérrel javadalmazott irnoki állás van üresedésben. Pályázati kérvények — melyek kelléke, hogy a pályázó telekkönyvi szakvizsgával birjon — november 30 ig adhatók be a kir. törvényszék elnökéhez.

— (A szalonkák őszi vonulásáról.) A költöző madarak között a szalonkák az első, a melyek tavaszkor elhagyják a délszaki vidéket, hogy az enyhe égöv hűvösebb helyeit, erdeit, berkeit fölkeressék s alig kotródik el a hó, már a hosszú csőrű madár, a vadász-sport kedvelőinek várva-várt szánysa megjelenik és párja után csapongva, titokzatos püsszegéssel vonul el a rezulák fölött. Ősszel csak akkor kél utra, mikor már a költöző madarak csaknem valamennyien elhagyták hazánk földjét és akkor is, mintha sajnálná itt hagyni csalitos erdeinket, zsombékos réteinket, tétovázva egy-egy helyen tovább időzve, nagy lassacskán vonul le délfelé. Az őszi vonulás már javában tart s a mint értesülünk, az idén igen sok a szalonka. Száraz időjárás után ki szokott bennünket kerülni, más felé veszi útját s csak elvétve kerül hozzánk egypár példány. Az ideai esős, nedves időjárás kedvező volt. Tele van a talaj földi gilisztával s könnyen hozzáfér; van is az idén szalonka mindenfelé. Kedveltebb helyeiken tömegesen lövik s ha az időjárás kedvező lesz, még novemberben is lesznek nálunk az idén szalonkák.

— (A millennáris kiállításon bevásárolt tárgyak elszállítása.) A közönség vásárló kedvének emelése céljából s hogy az iparosok a kiállításon minél több tárgyat adhassanak el, Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter, mint az ezredéves kiállítási bizottság országos elnöke, megengedte, hogy azokat a tárgyakat, melyeket az eláruló osztály közvetítésével vásároltak meg, s a melyeknek árát a felügyelő kezéhez készpénzben lefizették, a kiállítás utolsó hetében, tehát e hó 26-tól kezdve a vevők azonnal elvihessék a kiállítástól. A felügyelő személyzet utasítást kapott arra nézve, hogy az elszállítási engedélyt az áru megvétele után azonnal állítsák ki úgy, hogy a vevőnek a kapunál semmi fennakadása sem lesz.

— (A szőlőtermés statisztikája.) Az orsz. statisztikai hivatal úrlapokat küldött tegnap a városhoz, hogy ezt a város kitöltésén és felküldésén nekik. A szőlő és bortermeleőről valókérdéseket tartalmaznak ezek az ugynevezett úrlapok s tömérdek dolgokra kíváncsiak. Hogy hány hold van itt amerikai szőlővel beültetve, hány hold a nemesített, hány hold van régi kezelés alatt. Ezekből mennyit permeteztek, mi volt az eredmény, mennyi volt a termés, stb. stb. Az országos statisztikai hivatal igen naiv, amikor Pécshez ilyen kérdéseket intéz, ahol a hatóságoknak a statisztikáról a mondván csinált akta-számok kintetésétől eltekintve, csak igen halovány fogalma van. A derék úrla-

pokba majd bizonyos számokat írnak, bizonyos számokat, amelyeket aztán büszkén használnak föl a statisztikai hivatal. Ezen számok hasonlítani fognak a régi házzszámokhoz, lesznek benne ezresek, tízesek és százások, csak éppen a pécsvidéki szőlőkultúra statisztikája nem lesz benne.

— (Az államvasutak haszna.) A magyar államvasutak pénztárába tekintélyes összeg folyik be abból a pénzből, amit a vidéki kerületek jelöltjei utasításra kiadnak. Az ország minden részébe szétfutó vasuti kocsik meg vannak rakva képviselő jelöltekkel, küldöttségekkel és kortesekkel. Az I. osztály bársonyuzatos pamlagjain a jelölt urak utaznak és nagy izgalom közepette magolják a programbeszédeiket és számolják, felosztják az alkotmányos költségeiket. A II. osztály tele van különféle végrehajtó bizottságokkal, akik vagy jelöltért voltak a fővárosban, vagy még csak most kérnek a párt vezérektől alkalmas jelöltet. A III. osztály fapadjain harcrakész korteshad terpeszkedik és hatalmasan tele füstöli a nehéz levegőjü kupékat. Zászlógyári és egyéb alkalmi ügynökök vegyülnek a kortesek közé a beszéd élénk és vidám, mert mindegyik érzi, hogy most végre eljött az ideje; az állomások éttermeiben pedig máris nagyokat isznak előre a képviselőjelöltek bőrére. A központból zónázó hivatalos kortesek mérlegelik a jelöltek horderejét, vagyis kiszámítják, hogy egy-egy jelölt mennyi pénzt hordle a kerületbe. Napok óta tart már ez a mozgalmas élet a vasuti kocsikban. Az alföldi vonalakon jóképű ellenzéki alakok utaznak, a tót megyékbe a néppárt monoklis főurak és harcias reverendái tartanak, Erdélybe és a bánási vidékekre pedig éjszaka sietnek le Bánffy pénzzel megrakott hivatalos jelöltjei, a gyárosok, nagykereskedők és egyéb áldozatkész hazafiak. Két nap muiva már valószínűleg másképp utaznak majd az alkotmányos harc katonái. A kortesek és pártvezérek az első osztályra kerülnek, ahol a jól végzett munka után hatalmas céciókat csapnak. A második osztály tele lesz mandátumokat szállító küldöttségekkel. Míg a harmadik osztály szomoru fakai közt letörve, üres erszénnyel utaznak vissza a jelöltek, akik a mérkőzés után is megmaradtak jelölteknek a következő választásokra.

A legújabb külföldi gyártmányú villamvilágítási cikkek, u. m. csillárok, fali karok, álló és függőlámpák, szobadiszkek, valamint mindenféle világos, homályos és színes izzótestek minden világosság erejéig eredeti gyári árak mellett kaphatók Schönewald Imre ékszerésznél Pécsen Király (fő) utca.

Pécsi nemzeti színház.

1896. okt. 27-án (kedden)

Bérlet 22. sz.

24-ik előadás.

A KOLDUSDIÁK.

Operette 3 felvonásban. Írták Zell és Genée. Fordították Evva Lajos és Fáy I. Béla. Zenéjét Irta Millocker Károly.

Az előadás kezdete fél 8 órakor.

Művészet, irodalom.

○ Koldus diák. Millocker Károly régi kintű operettje meglehetősen szép közönséget vonzott szombaton este a színházba. Magas előadás semmi kivánni valót sem hagyott fenn; összevágó volt a rendezés, jól énekeltek a karok s Thurzó Ilona, Juhász Ilona és Kiss Pista Polgárral együtt valóságos diadalt arattak. Thurzó Ilona a címszerepben meglepően festett s tömör, nagyterjedelmű és zengretes hangjával elvitathatatlanul nagy hatást tett. Remek színvonal alakja, gazdag hanganyaga predesztinálják arra, hogy közönségünk kedvencévé legyen; csak még a színpadon való gyakorlottságát kell bevárunk, hogy ezzel együtt levetkösze azt a hidegséget, mely néha még játékát hátráltatja. A „Cigánybáró“ Szaffi szerepében est természetesenek találtak, de már a könnyelmű koldusdiákban természetellenesnek tűnt fel. Ha játékában is élénk, bátor lesz — a mit a gyakorlat csakhamar meghoz — úgy Thurzó Ilona csakhamar kedvencévé válik a színházlátogató közönségnek. A milyen kedvencünk Juhász Ilona, ki Laura szerepében szinte csodálatra ragadott bennünket, meg Kiss Pista és Polgár, kik az est főhősai voltak. Hegyesi Rózsa (Broniszlava), Bodroghyné (Novalszka grófné) szintén kivették részüket az előadásból. Végül Kézdi Juliska csinos hadapród, Boross pedig meglehetősen börtönör volt. (→)

○ Holtomiglan. Telt karzat, üres földszint: ez jellemezte a tegnapi vasárnapi előadást. A mult szezonban többször látott „Holtomiglan“ előadása pedig nagyobb publikumot érdemelt volna. Kézdi Juliska (Erdei Juliska) kedvesen játszott és hatásosan énekel; minden énekszama után felzúgott a taps. Nem kevésbé jó volt Kiss Pista (Halmos Lajos) Polgárt pedig az ő népszerű Gelbgieszerjeért dicséretünk már nem is lehet. Baghy Gyula (Holló Endre) egyikét nyújtotta a temperamentumához illő művészi alakításoknak, míg Boross a Varga szabó szerepét kacagtató humorral játszotta meg. De minden egyes szereplő megfelelő kiemelést és feladást kap, így Erdélyi igazán sikerült fodrászsegédét és Hegyesi Rózsa fodrászinasát kell kiemelnünk. S ha még Benkő Jolánt, Polgárnét, Bodroghynét, Bresnay Annát, Bognárt, Országhot megemlítjük, beszámoltunk a sikerült előadásról.

Törvényszék.

§ Meglopott karmester. A mult hóban itt időzött hippodrom karmesterét, Giovanni Oswaldot egy gyenge pillanatában összehozta a véletlen egy szép holdvilágos este özv. Jauch Jánosné, szül. Venk Mária asszonysággal. Az asszony élte tavaszát régen átélte ugyan már, de azért még mindig képesnek érezte magát a karmester meghódítására. Ez utóvégre asszonyi önrésztének és hiúságának tudható be s ezért nem került volna a törvény elé! De az már a büntetőtörvénykönyvbe ütközött, hogy Jauchné elhódította a meghódított karmester zsebóráját láncostul együtt. Ezért állt ma a pécsi kir. törvényszék előtt, hol beismerte ugyan, hogy a zsebórát és láncot „elvitte“ a karmestertől, de úgy adta elő a dolgot, hogy az óra „vé-

letlenül maradt nála. A törvényszék azonban est a védekezését nem fogadta; nem fogadta el annál inkább, mert már négy ízben volt dolga lopás miatt a bíróságnak a vádlottal, a kinek megrögzött szokása már a lopás. Mindennek beszámításával két évi fegyházra ítélte a bíróság a tolvaj asszonyt, a ki az ítéletben megnyugodott s át lett adva büntetése kiállása végett a királyi ügyésszégnek.

§ **Ítélethirdetések.** Ma hirdették ki a törvényszéken a pécsi kir. ítélőtábla ítéletét Sárkösi rablócígyánybanda ügyében. A másodbíróság az első bíróság ítéletét lényegében helybenhagyta, csak a testi sértéseket illetőleg mentette fel vádlottakat a vád alól. A cigánybanda természetesen ismét felebezzett. — Som Tamás gerdi lakos előtt, a ki ingóvagyon rongálással volt vádolva, ma hirdették ki a budapesti kir. Curia ítéletét, mely vádlottra négy napos fegyházra mér és az elítelt át is lett adva büntetése kiállása végett, az ügyésszégnek. A mai napra kitűzött végtárgyalás körül az egyiket Rehenig Sándor és Habos Antal pécsi lakosok elleni magánlaksértés ügyét a törvényszék, a pótvizsgálat megejtéséig elnapolta. Végül megemlítjük, hogy a képviselő választásokra való tekintettel a szerdai és pénteki végtárgyalásokat elnapolták s e héten csak f. hó 30-án (szombaton) lesz végtárgyalás. mikor is Tóth Mari és társai elleni magzat elhajtási bűntügyet fogják tárgyalni.

TÁVIRATOK.

— **Kossuth Ferenc Makón.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Juszt Gyula érdekében Kossuth tegnap Makóra rándult Meskó László és Barabás Béla társaságában. Rég nem látott lelkesedéssel fogadták a makóiak. 150 főnyi banderium 400 fehér ruhás leány és ezernyi nép kíséretében vonultak be a városba, a hol először Kossuth, azután a vele jöttek szónokoltak. A beszédek nagy lelke-edéssel fogadták.

— **Jókai Karcagon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A 48-as pártosi kerületébe küldte a kormány Jókait tegnap, hogy azt megszerezze a kvótafölemelés nemes eszméjének. Jókai beszéde csupa móka volt. A többi közt a függetlenségi párt eszménye gyanánt Magyarország függetlenségét, a néppárt eszményét a menyország kivívását állította oda. Mindkettő — ugymond — oly távoli dolog, hogy a mai nemzedék nem éri meg. A képviselő legelső célja saját kerületének gyarapodását kivívni; a kormány pedig igen sokat tehet Karcagnak, pl. gazdasági iskolát adhat.

— **Ugron Gábor Szatmáron.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ugron tegnap nagyobb szabású beszédet tartott Szatmáron, belevonva a most folyó óriási mérvű vesztegetéseket és a nap nap után mutatkozó hazaárulási eseteket. „Adjatok köpenyt — így végzi beszédét — hogy Julius Caesarként eltakarjam arcomat.“

— **Fehérváry b. Temesvárott.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Temesvárott Fehérváry b. beszédében kijelentette,

hogy hamis próféták holmi darutollas, sarkantus politikával visszaverni akarják az országot oda, a hol régen volt. Dicsérte a véderőt, szidalmazta az ellenzéket. A kvótáról sablonszerű kijelentést tett.

— **Apponyi gróf Kassán.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Apponyi Albert gróf tegnap beszélt Kassán, Beóthy Ákos érdekében, erősen elítélve a kormányt, mely hű akarnokok ezreit zudítja rá a városokra.

— **A király az iparművészeti múzeum sárkó letételénél.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A budapesti iparművészeti múzeum sárkó letételi ünnepélye vasarnap délelőtt folyt le program szerint, Wlassits beszédére a király röviden buzdítólag felelt.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1896. évi október 24. napján tartott hetiváráján.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 6.60—6.90; kétszeres új 5.70—5.80
rozs új 5.60—5.70; árpa őszi 3.40—3.50; tavaszi 4.—
4.50; zab tavaszi 4.60—4.70; búkköny 3.—3.20;
kukorica új 3.—3.10; kukorica ó — — —;
széna 1.40—1.50; szalma —80. 1.—

Külső: erős, mintegy 400 gabona-kocsi volt a piacon.

Szerkesztői üzenet.

Mefisztó. Türelmét kérjük. A kérdéses közleményt megkaptuk s azt — ha terünk engedi — minél hamarabb közölni fogjuk.

NYILT-TÉR+)

Legfinomabb

Kárpáti juhturót

kis bődönökben 45—50 krig ajál:

NICK A. K. Pécs,

a bazár udvarban és király-utca 3. sz.

Lapfeljáró... Feljegy...
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF

Képviselősegek

és

ügynökségek

törvényesen megengedett

SORSJEGYEKNEK

havi részletfizetésre

való eladására

betölthetők egy elsőrangú bankháznál (részvénytársaság) magas jutalék és fixum mellett.

Ajánlatok „Kiváló erő“ jelige alatt

ECKSTEIN BERNÁT

hirdetési irodájába

Budapest, Fürdő-utca 4. sz. intézendők.

Nyomatott Taiza Józsefnél Pécsen 1896.

1717. szám.
1896.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közbirré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 1896. évi 6273. számú végzése következtében Dr. Müller János ügyvéd által képviselt Csönka István javára Wrantsch György ellen 75 frt s jár erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1576 frt 50 kr-ra becsült halottas kocsi és felszerelésből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbíróság 26561 1896. számú végzése folytán 75 frt tőkekövetelés, ennek 1896. évi márczius hó 3. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 28 frt 50 kr-ban bíróság már megállapított költségek erejéig Pécsen Indóház utca 27. sz. leendő eszközzésére 1896. évi október hó 31. napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvényczikk 107. és 108. § értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1896. évi október hó 18. napján.

Engler Kálmán
kir. bir. végrehajtó.

Eladó

egy ház

a belváros közepén előnyös feltételek mellett. Bővebb felvilágosítást ad **Dr. Paragh Antal** ügyvéd Ferenciek-u. 33. sz.

Vendéglő bérbeadó.

Patacs községben az urbéresek tulajdonát képező

kocsmaház,

mely áll:

2 szoba, 1 bolt, konyha, mézsárszék, istálló és a tőből az

italmérési joggal

együtt f. évi november hó 1-én a helyszínén 1897. január 1-től 3 egymásutáni évre árverés útján bérbeadatik.

Az urberiség.